

tingstidende for 6. november 1980, sp. 1608-11.

Kort sagt: at tilskynde til at føre retssager om skattespørgsmål er ikke under de gældende forhold nogen hensigtsmæssig anvendelse af samfundets sparsomme ressourcer.

Et femte mindretal (det radikale venstres medlem af udvalget) udtaler:

Under henvisning til ombudsmandens redegørelse ønsker det radikale venstre, at der hurtigt tages skridt til at skabe så klare regler, at der ikke bliver mulighed for diskussion om kompensation for skatteyderes udgifter i sager om skatter.

Mindretallet kan imidlertid ikke anbefale den i lovforslaget anviste udvej. En gennemførelse af forslaget vil jo i intet tilfælde give fuld kompensation for skatteyderens udgifter, og den delvise kompensation, der foreslås, er således udformet, at den giver mest kompensation til de skatteydere, der har den største indkomst – indtil godt 70 pct. af de afholdte udgifter – mens skatteydere med mindre indkomster må affinde sig med en kompensation på blot 40 pct.

Lovforslaget beskæftiger sig kun med en del af retssikkerheden på skatteområdet.

Det udvalg, som ministeren for skatter og afgifter har nedsat, må hurtigt gøre sit arbejde. Derefter bør andre inddrages i drøftelserne, og allerede i samlingen 1981-82 må der tages skridt til en bedre sikring af retssikkerheden på dette væsentlige område.

Et sjette mindretal (centrum-demokraternes medlem af udvalget) ser positivt på det af ministeren iværksatte udvalgsarbejde, men ønsker dog at understrege, at man støtter

princippet om fradragsretten for udgifter til bistand i skattesager og fortsat ser fradragsretten inddraget i drøftelserne, uanset at spørgsmålet ikke er omfattet af udvalgets kommissorium.

Et syvende mindretal (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) deler den opfattelse med forslagsstillerne, at der må skabes en sådan grad af retssikkerhed på det skattemæssige område, at den enkelte skatteborger føler sig tryk over for administrationen af de gældende skattelove.

Mindretallet er imidlertid ikke af den opfattelse, at spørgsmålet løses gennem indrømmelse af fradragsret for de udgifter, som den skattepligtige har afholdt til bistand i skattesager. Dels behøver der ikke at være nogen naturlig sammenhæng mellem indkomstens størrelse, skattesagens økonomiske omfang og omkostningerne ved at føre sagen, dels forekommer det ikke rimeligt, at man får rabat efter indkomstens størrelse. Mindretallet er mere stemt for, at der indrømmes fri proces i første instans.

Når der i det hele taget har kunnet skabes debat om retssikkerheden i skattesystemet, så må det tages som udtryk for, at der er et klart behov for en forenkling af skattelovgivningen. Når der har været mulighed for og baggrund for at skabe en sådan debat, så skal man heller ikke være blind for, at man også i vide kredse har følt, at den gældende skattelovgivning indeholdt urimeligheder og uretfærdigheder. Det er på denne baggrund, at man blandt andet skal se Danmarks retsforbunds forslag om en reform af det danske indkomstskattesystem.

P. u. v.

TASTESEN

formand